

stand; thi dette vil gribe ind i Sessjonernes og Mønstringscommissionernes dømmende Myndighed i saa Henseende; denne Forskrift vil derfor formeentlig være unyttig. Jeg maa derfor ligeledes antage, at ogsaa Lovforslagets anden Deel maa ansees aldeles overflødig, og jeg kan altsaa ikke Andet end gjentagende tilraade at stemme imod dets Overgang til anden Behandling.

J. Knudsen: Hvorledes og med hvilke Dine man end betragter Loven af 16de Marts 1851 om Districts- og Foderheste til Brug for Hæren, og hvor meget eller hvor lidet man end kan have at udsætte paa den, hvorved jeg dog strax skal bemærke, at jeg for mit Bedkommende ikke finder den saa mangelfuld, som den ærede Rigsdagsmand, der sidder her hos mig, ved forrige Behandling vilde gjøre gjældende — saa troer jeg dog, at Ingen vil kunne nægte, at det er uheldigt og misligt at komme tilbage til Rettelser i en Lov, som Rigsdagen saa nylig har vedtaget (Hør!), end mere naar disse Rettelser ere af en saa ringe Betydning og saa lidet tilfredsstillende, som de her foreliggende (Hør! Hør!), og navnlig saalænge der ikke foreligger Forslag til Forbedringer af en større Betydning. Jeg har ikke hørt nogen Commune klage over, at Løddet er faldet saa uheldigt for den, at den har maattet modtage en Hest, der har været belastet med de Feil, som Forslaget omhandler; men jeg tvivler aldeles ikke paa, at Saadant har været Tilfældet; thi dette vil neppe kunne undgaaes, da den Commission, som efter Loven af 16de Marts 1851 ved Overleveringen skal bedømme de Communen overleverede Heste, ikke altid vil være istand til at see og bedømme de saakaldte „skjulte Feil“; men, om endog en enkelt Commune havde været saa uheldig at modtage sliq en Hest, er da denne Omstændighed en saa stor Ulempe for Communen og for denne af en saa særdeles væsentlig Betydning? Og jeg vil spørge, om det ikke meget ofte kan blive Tilfældet, at de Oplysninger, som efter Lovforslaget skulle tilveiebringes til Beviis for, at Hesten ved Modtagelsen har havt disse Feil, ville for Communen være forbundne med ligesaa store, om ikke langt større Ulemper, Tidsspilde og Uleilighed, end

selve den Omstændighed, at Communen maa beholde en Hest, der er belastet med en af de nævnte Feil (Hør!). Det er sandelig ikke altid let at skaffe Beviis for, at Hesten ved Modtagelsen s. Ex. har havt Kuller eller været trangbrystet; der vilde fremkomme yderligere Forviklinger, dersom dette Lovforslag uforandret blev taget tilfølg, thi de 3 Løbedage, som Forslaget i den Henseende opstiller, vilde i rigt Maal give Anledning dertil. Jeg tvivler aldeles ikke om, at saafremt en Commune har modtaget en sliq Hest, og den ved Modtagelsen bestemt havde gjort Forbring derpaa, vilde en billig Godtgjørelse i saa Henseende ad Administrationsveien ikke blive nægtet; jeg tvivler paa, at Ministeriet, naar tilstrækkelige Beviser forelaae, vilde nægte en saadan Godtgjørelse, ja, jeg tvivler paa, at det kunde gjøre det. Det var i saa Henseende meget ønskeligt at høre en Udtalelse fra Ministeriet, thi det vilde meget lette ved Bedømmelsen af det foreliggende Forslag. Der er ogsaa en anden Betragtning, som gjør sig gjældende, og som er meget væsentlig ved Bedømmelsen af Forslaget, og det er den, at en sliq Overlevering af Districts- og Foderheste til Communen neppe vil vende tilbage, idetmindste kun yderst sjældent. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) yttrede ved den foregaaende Behandling: „at der er Foderheste, som aarlig remonteres af Militairstaten; disse Heste blive altsaa udleverede, og det er Noget, som vil gjentage sig hvert Aar“; men den ærede Rigsdagsmand lægger ikke Mærke til, at Communerne ikke saaledes skulle indestaae for Foderhestene; Communerne have intet særligt Ansvar for Foderhestene, disse skulle pleies og passes forsvarligt, men de afleveres iøvrigt uden videre Ansvar med de Feil og Svagheder, hvormed de have modtaget dem, og maaskee flere til. (Tscherning: Det skal bevises!). Nei! Jeg troer saaledes ikke, at det foreliggende Forslag er af en saadan Beskaffenhed, eller har en saa væsentlig Betydning, at jeg kan tilraade, at det nyder videre Fremme; men det var, som allerede bemærket, ønskeligt, om vedkommende Minister, jeg veed ikke, om det er Krigs- eller Indenrigsministe-